

[Povlsen.]

de statsanerkendte Gymnasiekursus ganske simpelt er en Konsekvens af, at man har givet disse Kursus Statsanerkendelse og giver dem Statsunderstøttelse, for deraf maa følge, at det er Statens Opgave at stille disse Kursus saa gunstigt som muligt med Hensyn til deres Undervisning. Men det er ikke at stille dem gunstigt at forlange, at Dimittenderne fra disse Kursus skal møde herovre i København for at tage deres Eksamen under helt uvante Forhold, hvorved der ogsaa spildes en hel Del Tid. Det er heller ikke at give de Elever, der bliver hjemme paa Skolen, gunstige Vilkaar, at man i al den Tid, den mundtlige Eksamen varer, tager Lærerne herind — de skal jo være her for at eksaminere Dimittenderne —, for saa maa Arbejdet i Virkeligheden standse derude, og den i Forvejen korte Tid, der er givet disse Kursister, bliver derved yderligere forkortet. Det kan man ikke kalde at give de paagældende de gunstigt mulige Arbejdsvilkaar.

Den højtærede Undervisningsminister paatænker nu, saa vidt jeg har forstaaet Ministeren, at oprette en særlig Eksamenskommission for Jylland, en Eksamenskommission, som skulde have Sæde i Aarhus, hvor altsaa de jyske Elever skulde give Møde. Det vilde kunne have nogen Betydning for Rønde, men jeg skal dog straks her bemærke, at Rønde i høj Grad ønsker, at Eksamenen lægges ud til selve Skolen, og ingenlunde vilde føle sig tilfredsstillet med den Ordning, den højtærede Minister paatænker, og det vilde være ganske uden Betydning for Kursuset i Tarm og selvfølgelig ogsaa for Høng. Der anføres til Fordel for denne Tanke, at noget saadant skulde være et Led i Bestræbelserne for at gøre Aarhus til et Kulturcentrum. Her tror jeg dog, man tager Munden for fuld! Jeg tror ikke, at Aarhus som Kulturcentrum vil være det ringeste paavirket af, om et halvt Hundrede unge Mennesker kommer til Byen for at tage Studentereksamen — saa daarligt staar det nu ikke til med Aarhus med Hensyn til Betingelserne for at blive et Kulturcentrum i Jylland. Nej, der er efter min Mening ikke ringeste Forbindelse mellem det at skabe en retfærdig og forsvarlig Eksamensordning for de paagældende Gymnasiekursus og det at gøre Aarhus til et Kulturcentrum. Det, man vilde opnaa ved at skabe en særlig Eksamenskommission i Aarhus og saa forlange, at Eleverne skal rejse dertil — ja, jeg ved ikke, om man ligefrem vilde paalægge det,

men hvis man ikke gør det, er det i hvert Fald meget tvivlsomt, om Tarm ønsker at sende sine Elever til Eksamenskommissionen i Aarhus —, det, man vil opnaa derved, er at begunstige et i Aarhus beliggende statsanerkendt Eksamenskursus eller Gymnasiekursus paa de andre Eksamenskursus's Bekostning. Der er for øvrigt ikke noget statsanerkendt Kursus i Aarhus endnu; om det kommer senere, vil jo Tiden vise. Men hvis man ikke, samtidig med at man opretter den jyske Eksamenskommission, giver den Ordre til at rejse ud til de andre anerkendte Kursus, vil det blive en Begunstigelse for et Kursus i Aarhus paa de andre Kursus's Bekostning, og det er der saa vist ingen Grund til.

En særlig Eksamenskommission i Aarhus kan jeg ikke have noget imod; hvis man giver den Ordre til at rejse ud og holde Eksamen paa de paagældende Skoler, kan det være, det er praktisk, men man maa saa naturligvis ogsaa give den københavnske Skolekommission Ordre til at rejse til Høng og holde Eksamen.

Den højtærede Minister kan altsaa tænke sig at oprette en særlig Eksamenskommission knyttet til Universitetet i Aarhus, som jo giver Tilbud om at stille Lokaler til Raadighed, og en saadan Eksamenskommission vil efter Ministerens Opførelse komme til at koste 1 350 Kr. Ministeren er altsaa i Virkeligheden ved at glide bort fra det økonomiske Spørgsmaal; det synes at træde noget i Baggrunden. Jeg holder Ministeren fast ved dette Tal 1 350 Kr., som han kan tænke sig at øge Udgiften til Afholdelse af Eksamen med; hvis vi saa lægger godt 1 000 Kr. til, kan vi opnaa, at Eksamenskommissionen i Aarhus rejser ud til de jyske statsanerkendte Kursus; altsaa, for en øget Udgift paa omkring 2 500 Kr. vil man kunne opnaa at skabe en retfærdig Eksamensordning og at spare Forældrene til de Børn, der er Tale om, for meget betydelige Udgifter. Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Undervisningsminister, naar vi igen kommer til at behandle dette Spørgsmaal, virkelig vil kunne modsætte sig det; det er en Retfærdighedshandling over for Skolerne og Børnene og over for Forældrene til disse Børn, der skal have de meget store Udgifter ved at skulle sende Børnene her til København. En af Forstanderne for et statsanerkendt Kursus har skrevet til mig, at man trygt kan gaa ud fra, at det koster den paagældende Skole, naar den har omkring 20 Dimittender, ca. 5 000 Kr. at sende